

ressò mont-roigenc

LA MARIA VENTURA, ENS DEIXA ALS 83 ANYS

Miquel Anguera, "Beatet"

04-02-2016

D'una forma ràpida, sens avisar, ni molestar (va marxar en dissabte), la Maria Ventura i Borràs traspassà el passat 30 de gener. Com em recorda l'estimada Montserrat Llorens! (traspassada el 1997). Ha estat una gran activista en les coses del poble: vicepresidenta de l'Associació de Veïns Muntanya Roja (editora de **Ressò** mont-roigenc), també de la Unió de Dones i membre de la Coral Sant Miquel, entre d'altres...

Mai tenia un no per a ningú. Sempre positiva i, malgrat les seves penúries de salut, sempre amb un somriure als llavis, sempre amb un acudit per fer riure als altres; mai de mal humor, sempre disposada a col·laborar en tot el que fes falta i només ara, quan les cames ja no la deixaven pràcticament caminar va haver de deixar aquelles activitats culturals i socials que tant li agradaven i que tant ompliren la seva vida. Darrerament, es va haver de recloure a casa, pràcticament, i quan algú la trucava, aprofitava l'avinentsa i preguntava per la família, els amics i per l'actualitat de Mont-roig. Quan l'anàvem a veure (que contenta es posava!) sempre ens ensenyava fotos dels més menuts de la família i la veies feliç malgrat la seva minvada salut...

Si el temps no li ho impedia, li encantava passejar un xic cada dia (forçosament acompanyada). El seu gran aliat, en aquests darrers temps, ha estat el telèfon perquè li permetia estar en contacte amb la gent a totes hores, preguntant i interessant-se per les coses dels altres... Mai es feia pesada en parlar de les seves malures... Amb una gran memòria, com tenia, era una gran conversadora. Així era la tieta Maria!

A les seves exèquies, a l'església parroquial, la Coral Sant Miquel de Mont-roig va voler estar al seu costat i cantà diverses cançons en memòria seva: l'Ave Maria de Schubert, el Cant dels Ocells, la Vall del riu vermell i, per acabar, el nostre himne nacional, els Segadors, que ens recordà el seu gran amor per Catalunya.

Sempre es diu que la família no la podem escollir (i és cert), però jo us puc assegurar, i crec fermament que la majoria de la gent que l'hem conegut i estimat, l'escolliríem per poder-la tenir ben a prop i gaudir de la seva amistat i companyia. Descansa en pau!

ESCRIT QUE LA M. DEL CARME MATAS LLEGÍ AL FUNERAL DE LA MARIA.

Benvolguda Maria, descansa en pau. T'ho has ben guanyat!

La Maria Ventura ens ha deixat. Marxa tal i com ha viscut: silenciosa i discretament.

La Maria deixa el poble sense la seva presència i la seva bondat. Per a tota la família que viu fora, els fills Joaquim, Xavier, Glòria i Albert, néts i besnét, sapigueu que la Maria, en els anys de la seva retrobada amb el poble, juntament amb el seu espòs Joaquim i els fills més petits, va integrar-se amb totes les activitats i associacions: la Unió de Dones, la Coral, l'Associació de Veïns, els estius a la Pixerota per fer el primer bany del dia i un etc. etc. etc. que podríem eixamplar.

Avui, amb el seu adéu, volem recordar el seu somriure, els seus acudits, els seus consells i tot el que ens deixa amb el seu record.

Maria, has repartit molt d'amor i el poble també t'ha estimat; només cal veure l'Església plena de tantes persones per dir-te adéu.

Una vegada més diem:

“Trobarem a faltar el teu somriure,
diu que ens deixes, te'n vas lluny d'aquí,
però el record de la vall on vas viure,
no l'esborra la pols del camí...”

